

TỔNG HỢP KẾT BÀI ĐÁNH NHAU VỚI CỐI XAY GIÓ

1. Kết bài 1

Đoạn trích đã xây dựng lên cặp nhân vật tương phản bất hủ trong văn học thế giới: Đôn-ki-hô-tê và Xan-chô bên cạnh những mặt tốt, còn có những mặt hạn chế, hai nhân vật bổ sung cho nhau. Qua đoạn trích tác giả đã chế giễu tàn dư lí tưởng hiệp sĩ lỗi thời, phê phán thị hiếu tầm thường, thực dụng, bày tỏ khát vọng hướng đến những giá trị nhân văn cao cả.

2. Kết bài 2

Tóm lại qua tác phẩm Đánh nhau với cối xay gió của Xéc - van - tét cho ta thấy nhân vật: Đôn Ki-hô-tê dù có những phẩm chất tốt nhưng lại là nhân vật đại diện cho những con người mơ mộng, ảo tưởng, hảo huyền, không thực tế.

3. Kết bài 3

Qua nhân vật Đôn-ki-hô-tê nói riêng và đoạn trích Đánh nhau với cối xay gió nói chung đã cho thấy những nét tính cách tốt đẹp và cả gàn dở trong nhân vật này. Bản thân mỗi chúng ta cũng có một phần của Đôn-ki-hô-tê, luôn mang trong mình những lí tưởng, khát vọng cao đẹp, nhưng quá trình thực hiện lại không ít những sai lầm, vấp vấp, ngốc nghếch. Bởi vậy, bản thân mỗi người cần có sự cân bằng giữa lí tưởng và thực tế để không trở thành Đôn-ki-hô-tê thứ hai.

4. Kết bài 4

Khi nào trên quả đất này còn “những tên khổng lồ hung tợn”, còn những người bị ức hiếp, bức hại, giam cầm, thì Đôn Ki-hô-tê còn được yêu mến. Bài thơ “Ai bảo chàng Đôn Ki-hô-tê chết rồi của nhà thơ nữ Liên Xô.Li.U.Lia.Dru- nhi-na đã khẳng định:

"Ai bảo chàng Đôn-ki-hô-tê chết rồi,

Chàng đang mở cuộc hành trình mới"

5. Kết bài 5

Đánh nhau với cối xay gió tuy chỉ là một đoạn trích ngắn nhưng cũng đã giúp người đọc hình dung một cách tương đối đầy đủ tính cách nhân vật. Đằng sau vẻ gàn dở, hoang tưởng khác người là một tâm hồn cao đẹp, yêu tự do, công lý và sẵn sàng chiến đấu vì những lí tưởng mà mình đã đề ra. Đồng thời ra cũng thấy được bút pháp xây dựng nhân vật, và nghệ thuật kể chuyện bậc thầy của nhà văn Xéc-van-tét.

6. Kết bài 6

Sự đối lập giữa tính cách hai con người càng làm nổi rõ hơn tính cách của từng người. Trong khi chàng hiệp sĩ đất Man-tra mơ ước, tưởng tượng hảo huyền, hành động điên rồ, thì bác giám mã Panxa lại rất thực tế, tỉnh táo. Trong khi Đôn-ki-hô-tê chỉ nghĩ đến "cứu khốn phò

nguy" xả thân vì nghĩa lớn, thì bác nông dân giám mã chỉ nghĩ đến cái lợi riêng của mình thôi.

Hiệp sĩ Đôn-ki-hô-tê tuy có những điều đáng trách, nhưng cũng có lắm chỗ đáng yêu. Gạt bỏ đi nhược điểm ảo tưởng, nông cuồng, xa rời thực tế, chàng hiệp sĩ đất Man-tra cũng đáng yêu mến, kính phục vì đó là người có lí tưởng, luôn đeo đuổi một khát vọng đẹp đẽ, mãnh liệt, muốn thực hiện những điều công lí, chính nghĩa và trừng phạt kẻ độc ác, xoá bỏ những bất công. Chẳng thế mà hình tượng Đôn-ki-hô-tê, ba bốn trăm năm qua vẫn còn sống mãi trong lòng bạn đọc khắp hành tinh.

7. Kết bài 7

Cảnh đánh nhau với cối xay gió thật hóm hỉnh, hài hước. Nghệ thuật dựng cảnh và kể chuyện tài tình đã tái hiện một trận đánh thời trung cổ. Ngôn ngữ, cử chỉ, hành động của Đôn Ki-hô-tê cho thấy sự nông cuồng và mù mẫm đã lên tới cực độ! Nhà văn Xec-van-tex đã sử dụng thủ pháp đối lập tương phản, phóng đại, trào lộng rất thành công để châm biếm các hiệp sĩ Tây Ban Nha thời Trung cổ đã quá lỗi thời. Đằng sau nụ cười chế giễu là sự hóm hỉnh đề cao tinh yêu tự do, công lí, lòng yêu đời... mang tính nhân văn.

8. Kết bài 8

Qua đoạn trích "Đánh nhau với cối xay gió" nói riêng và tiểu thuyết Đôn Ki-hô-tê nói chung, Xéc-van-tét đã khắc họa hình ảnh nhân vật Đôn Ki-hô-tê nhằm phê phán những tiểu thuyết hiệp sĩ phiêu lưu hảo huyền trong xã hội đương thời.

9. Kết bài 9

Qua văn bản tác giả chế giễu tàn dư của lí tưởng hiệp sĩ phong kiến lỗi thời, qua tính cách của hai nhân vật bộc lộ khi đối mặt với cối xay gió. Sự tương phản giữa Đôn Ki-hô-tê và Xan-chô Pan- xa đã tạo nên một cặp nhân vật bất hủ. Qua đó tác giả còn muốn báo trước sự xuất hiện của thời đại phục hưng với những con người mới, những tính cách mới nghị lực mới và sáng ngời chủ nghĩa nhân văn.

10. Kết bài 10

Xan-chô Pan-xa thì không thể, bởi vì dạ dày no căng toàn là rượu thịt, bác ngủ một mạch, và nếu như chủ không gọi, thì dù ánh nắng chiếu thẳng vào mặt, và vô số tiếng chim hót líu lo đón mừng một ngày mới có lẽ cũng không đủ để đánh thức bác. Vừa ngủ dậy, bác vớ ngay lấy bầu rượu, thấy nó nhẹ hơn tối hôm trước, nên buồn rầu vì xem chừng trên quãng đường này khó đào đâu ra ngay rượu để đổ vào cho đầy. Đôn Ki-hô-tê không muốn ăn sáng vì, như ta thường nói, chàng nghĩ đến người yêu cũng đủ no rồi.